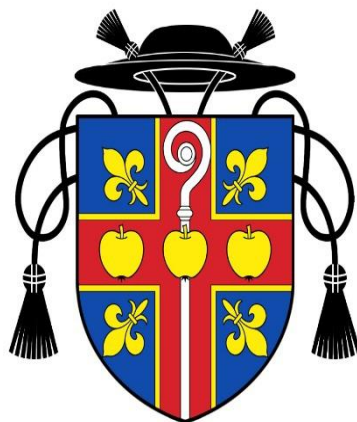


Farní list 147

Římskokatolické farnosti Nížkov



Motto:

*„Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci
než skrze mne.“*

(Jan 14, 6)

Křížová cesta rodin



Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Duben 2023:

- **Úmysl papeže:** *Modleme se za větší rozšíření kultury nenásilí tím, že se státy i občané budou stále méně uchýlovat ke zbraním.*
- **Národní úmysl:** *Modleme se za ty, které Pán volá ke kněžství a zasvěcenému životu, aby měli odvahu vydat se za ním cestou následování.*
- **Farní úmysl:** *Za živé i zemřelé kněze našeho vikariátu, za katechumeny a za ty, kdo upřímně hledají Boha.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

13. března uplynulo deset let ode dne, kdy kardinálové na konkláve zvolili Jorgeho Bergoglia římským biskupem. Po svém zvolení asi všechny překvapil tím, že si zvolil papežské jméno František. Od jezuity bychom spíše čekali jméno Ignác, ale František?

Sám papež František volbu svého papežského jména vykládá inspirací ze vztahu sv. Františka z Assisi k chudým a také statečností, se kterou sv. František dokázal jít za sultánem, i když to znamenalo smrtelné nebezpečí. Inspirace sv. Františkem z Assisi by se u současného papeže dala asi najít i v dalších ohledech.

Papežova starostlivost o chudé či jinak potřebné pro nás může být výzvou, která se náramně hodí do sklonku postní doby: jak se my sami chováme k těm, kdo jsou nějakým způsobem na okraji církve či společnosti?

Noc kostelů

Tradiční organizační tým naší Noci kostelů si v tomto roce vybírá oddechový čas a vyrazí se inspirovat do okolních farností. Ve farním kostele bude otevřeno, ale kromě otevřené věže speciální program tentokrát zatím nechystáme. Kdyby ale někdo z čtenářů měl nápad a byl ochoten ho realizovat, ať se prosím hlásí u faráře.

Velikonoce

Začátek dubna se nám letos kryje se Svatým týdnem a 9. dubna budeme slavit Zmrtvýchvstání Páně. Velikonoce jsou největšími svátky všech křesťanů bez ohledu na konfesi. U nás katolíků se pak navíc liturgie během celého roku z velké části nejrůznějšími způsoby vztahuje právě k Velikonocům.

Velikonoce jsou svátky nového života. Nejen nového života biologického – kuřátek, zajíčků, jehňátek atd. Ale především nového života osvobozeného samotným Bohem od hříchu a strachu ze smrti. Právě o Velikonocích se Bůh představuje jako garant lidské svobody (což zmiňuji i na jiném místě) a jako ten, kdo jediný dokáže přemoci hřích a smrt.

Bůh ve své lásce právě o Velikonocích otevírá cestu do něčeho velmi krásného. Nejprve před vyvoleným národem otevírá cestu úniku z faraonovy hrůzovlády do zaslíbené země a později před celým lidstvem otevírá Kristovou smrtí a zmrtvýchvstáním cestu do Božího království, potažmo do nebe k Otcí.

Právě o Velikonocích se daleko nejzřetelněji ukazuje, že Bůh je nekonečně milosrdný. Svět okolo nás a pokušitel zvláště nám vnucuje modely vztahů založené na obchodování nebo dokonce

ovládání druhého. Naproti tomu Bůh nám nabízí vztah založený na sebedarování.

Boží sebedarování vrcholí právě o Velikonocích. Na samém počátku velikonoční doby se nám Bůh dává ve smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. V samém závěru velikonoční doby se nám Bůh dává v seslání Ducha svatého.

Tyto dvě slavnosti Božího sebedarování člověku nám ukazují Boha, který svojí štědrostí a láskou překonává nejen naše očekávání, ale dokonce i naši představivost.

Bůh nám dává sám sebe... Až z toho běhá mráz po zádech. Každopádně o této stěžejní skutečnosti našich životů nelze mlčet a zároveň ji dost dobře neumíme vystihnout slovy. Zkusme si tedy v závěru doby postní a v době velikonoční občas (třeba v neděli) najít chvíli, kdy budeme v klidu, ztíšíme se před Boží tváří a zkusíme myslet jenom na těch pět úžasných slov: Bůh nám dává sám sebe...

Požehnané Velikonoce

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- Misijní klubko se v měsíci dubnu nesejde.

BŘEZEN

- ⇒ 1. 4. (sobota) – setkání dětí od 14 hod.
- ⇒ 2. 4. – Květná neděle, při mši sv. v 8:30 hod. svěcení ratolestí; v 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 4. 2. (úterý Svatého týdne) – ve 20 hod. pořádají žďárské farnosti v dětském areálu na sídlišti Libušín tradiční pašijovou hru „Co se stalo s Ježíšem?“ o životě, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista
- ⇒ 6. 4. – Zelený čtvrtek – mše sv. na památku Večeře Páně; po mši sv. adorace v Getsemanské zahradě do 22 hod.
- ⇒ 7. 4. – Velký pátek; den přísného postu; ráno v 8 hod. ranní chvály, dopoledne pastorec nemocných v Nížkově; začátek

Velkopátečních obřadů od 15 hod., po jejich skončení adorace u Božího hrobu do 22 hod.

- ⇒ 8. 4. – Bílá sobota – v 8 hod. ranní chvály, poté do 15 hod. adorace, večer od 20:30 hod. vigilie Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 9. 4. – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – obvyklý nedělní pořad mší svatých
- ⇒ 10. 4. – Velikonoční pondělí – mše sv. pouze v Nížkově v 8:30 hod.
- ⇒ 13. 4. (čtvrtek) - pastorece nemocných v Bukové
- ⇒ 14. 4. (pátek) – farář dopoledne mimo farnost
- ⇒ 15. 4. (sobota) – mše sv. na DPŽ v 10 hod., setkání mládeže na faře od 18 hod.
- ⇒ 20. 4. (mimořádně až 3. čtvrtek!!!) - pastorece nemocných v Sirákově a Poděšíně
- ⇒ 23. 4. – 3. neděle velikonoční – nízkovská pouť, mše svaté v 7, 8:30 a 10 hod.; kostnice otevřena k prohlídkám od 8 do 11 a od 13 do 17 hod.
- ⇒ 29. 4. – setkání dětí na faře od 14 hod., setkání mládeže na faře od 18 hod.
- ⇒ 30. 4. (neděle) – sbírka na kněžský seminář a formaci bohoslovců

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 2. 5. (úterý) – májová pobožnost se mší sv. v Bukové
- ⇒ 6. 5. (sobota) – Hasičská pouť na Hoře Matky Boží v Králíkách
- ⇒ 9. 5. (úterý) - májová pobožnost se mší sv. v Poděšíně
- ⇒ 12. 5. (pátek) – setkání pastorační a ekonomické rady
- ⇒ 16. 5. (úterý) – májová pobožnost se mší sv. na Rosičce
- ⇒ 20. 5. (sobota) – farní pouť do Rokole v Orlických horách (viz též článek na jiném místě farního listu)
- ⇒ 20. 5.(sobota) – Diecézní setkání dětí
- ⇒ 23. 5. (úterý) – májová pobožnost se mší sv. ve Špinově
- ⇒ 30. 5. (úterý) – májová pobožnost se mší sv. v Sirákově
- ⇒ 2. 6. (pátek) – Noc kostelů
- ⇒ 4. 6. (neděle) – první svaté přijímání dětí
- ⇒ 11. 6. (neděle) – Slavnost Těla a krve Páně – „Boží Tělo“
- ⇒ 25. 6. (neděle) – červnový koncert Scholy Calandrella

- ⇒ 1. 7.-4. 7. – Letní katechetický seminář – Janské Lázně
- ⇒ 10.-15. 7. – Farní tábor ve Fryšavě
- ⇒ 1. 8.-6. 8. - Světové dny mládeže 2023 v Lisabonu (pro mladé ve věku (15-)16-30 let)
- ⇒ 13. - 19. 8. - Runway Camp – křesťanský letní tábor pro mládež 15-23 let v Králíkách (www.runwaycamp.cz)
- ⇒ 25. 11. – Diecézní setkání mládeže
 - Další nabídky akcí: viz např. www.klasterkraliky.cz

❖ **Úklid fary:** 1. 4. Uttendorfská Dana; 22. 4. Vosmeková Jana

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... POZNEJ PRAVDU

Dovol mi, abych Ti připomněl začátek našeho vztahu. Vzpomínáš si, jak jsi mě požádala, abych byl Tvým Pánem a Králem? Já ano, protože v tu chvíli jsem zapsal Tvé jméno do své Knihy života a Ty jsi se mnou navázala láskyplný vztah. Všichni andělé v nebi se z toho radovali!

Náš vztah nikdy nemůže nic a nikdo zničit. Kdysi jsi byla ztracená, ale já jsem Tě našel a teď v Tobě přebývá můj Duch – jsi má! Nechci, aby ses nechala rozptylovat životní pošetilostí a zmatkem, které by ti bránily poznat mě osobně. Pamatuj na pravdu – stůj na ní, čti ji, modli se ji, poslouvej ji a choď v nádherné pravdě, že jsi moje Princezna, moje vyvolená!

S láskou

Tvůj Král a Tvá Pravda

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Chlapec s hřebíky

Byl jednou jeden kluk, který měl špatnou povahu a často se rozčiloval. Jeho otec mu dal pytel plný hřebíků a řekl mu, že pokaždé, když s někým ztratí trpělivost, musí zatlouct jeden hřebík do zahradního plotu. První den chlapec zatloukl 30 hřebíků. V následujících týdnech se naučil ovládat. Počet hřebíků v zahradním plotu byl stále menší. Naučil se, že zatlouct hřebík je namáhavější než se ovládnout. Konečně přišel den, kdy už nemusel zatlouci žádný hřebík. Takže šel za otcem a řekl mu to.

Otec mu tedy řekl, že má každý den vytrhnout jeden hřebík ze zahradního plotu, když se ovládne. Konečně mohl chlapec otci říct, že všechny hřebíky z plotu vytrhl. Otec mu přinesl zahradní plot a řekl mu: „Můj synu, dobře sis počínal, ale i přesto se podívej na ten zahradní plot. Je plný děr. Ten zahradní plot už nikdy nebude jako dřív. Když se s někým hádáš a řekneš mu něco zlého, tak mu v srdci necháš ránu. Můžeš zasunout do člověka nůž a můžeš ho potom vytáhnout. Rána zůstane. Nepomůže, když se mockrát omluvíš, rána zůstane. Slovní rána je stejně bolestivá jako tělesná rána. Proto nikdy nezapomeň na moc slova. Slovem můžeš léčit, ale také ničit.“

(www.zbynekmlcoch.cz)

Okénko (nejen) pro seniory

Zázračná banka

Představte si, že vám banka otevře účet s 86 400 € (v přepočtu více než 2 milióny korun), přičemž je třeba dodržet jen 2 pravidla:

Pravidlo č.1:

Večer všechno to, co za den neutratíte, ZMIZÍ. Nemůžete podvádět, např. připsat peníze na jiný účet.

Každé ráno vám banka otevře nový účet na den s 86 400€.

Pravidlo č.2

Banka může tuto "hru" bez předchozího varování přerušit.

V určitém okamžiku vám může říct, že hra je ukončena, že ruší váš účet a že další už otevřít nemůže.

Co byste udělali?

...Utratili byste všechny své peníze pro své potěšení?

...Dali byste spoustu darů osobám, které máte rádi, abyste jim udělali radost?

...Dali byste i něco chudým a lidem, kteří to OPRAVDU potřebují?

...Našli byste způsob, jak utratit každou minci? Aby nepadla nazmar?

Tuto zázračnou banku máme všichni:

JE TO ČAS!

Každé ráno, když se vzbudíme, máme na účtu 86 400 sekund života na den. A když jdeme spát, nedá se udělat žádný "převod". To, co jsme prožili a co se stalo, je včerejšek.

Každé ráno se kouzlo opakuje a my hrajeme s jediným neměnným pravidlem:

v každém okamžiku se náš život může zastavit, bez jakéhokoliv varování.

Takže, co uděláme s našimi drahocennými 86 400 sekundami?

Využijeme je? Nebo je promrháme?

Zdroj <https://pichka.signaly.cz/1103/pribeh-na-postni-dobu>

Vybrala: Jana Vosmeková

Inspirace ke svatosti

Svatý Hubert

Kdy žila: 655-727

Liturgický svátek: 13. 4.

Stupeň slavení: připomínka

Patron: myslivců a střelců, řezníků, kožešníků, soustružníků, optiků, kovodělníků, slévačů, matematiků, výrobců matematických přístrojů; vyzván proti pokousání psem, uštknutí a strachu před vodou

Hubert pocházel z Francie, ze šlechtického rodu. Od povahy byl dobrák a spravedlivý člověk, přesto však svůj život marnil tím, že miloval

zábavy a jezdil po lovech a honbách, o svoji zemi a povinnosti příliš nedbal. Zásadní zlom v jeho životě nastal po smrti jeho ženy Floribany, její ztrátu velmi těžce nesl.

Legenda vypráví, že se na Velký pátek vydal na lov. Spatřil jelena, kterého začal pronásledovat. Když v tom uviděl, jak mu mezi parožími svítí kříž. Jelen se zastavil a promluvil na Huberta: „Huberte, proč stále lovíš a honíš zvěř. Je na čase, abys začal hledat mě, který se za tebe obětoval.“

Po návratu domů se Hubert rozhodl svůj život věnovat službě Bohu. Připravoval se na kněžství u biskupa Lamberta v městě Lutych. Po vysvěcení se stal jeho pomocníkem a po jeho smrti také nástupcem. Byl horlivý v evangelizační činnosti a snažil se vykořenit ve své diecézi modloslužbu. Nechal postavit řadu chrámů a kostelů.

Při návratu z Furu, kde světil nový kostel, onemocněl zimnicí a zemřel. Byl pochován v Lutychu, o pár let později dal jeho syn hrob otevřít a zjistil, že Hubertovo tělo je naprosto neporušené, jeho ostatky tedy nechal převést do benediktinského kláštera Andage-Andain.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v dubnu 2023

Sobota 1. dubna	7:30 Za rodiny Mokrých, Rybovu, Haincovu, Husákovu a Javorovu a duše v očistci
Neděle 2. dubna Květná neděle	7:00 Za farnost 8:30 Za rodinu Perničkovu, Němcovu a Havlíčkovu a za dar zdraví a Boží požehnání 10:00 (Sirákov) Za Lubomíra Černého, jeho rodiče, za Františka a Marii Růžičkovy a živou a zemřelou přízeň

Pondělí 3. dubna Pondělí Svatého týdne	18:00 Za Vladimíra Kašpárka, manželku, oboje rodiče, jejich sourozence, zetě Bohuslava a Josefa a duše v očistci
Úterý 4. dubna Úterý Svatého týdne	18:00 Za rodiče Kubovy, dceru, syna, zetě, snachu a celý živý i zemřelý rod
Středa 5. dubna Středa Svatého týdne	18:00 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 6. dubna Zelený čtvrtek	18:00 Za Marii Teclovou, Petrovou a Farkavcovou a duše v očistci
Pátek 7. dubna Velký pátek – památka Umučení Páně	15:00 VELKOPÁTEČNÍ OBŘADY
Sobota 8. dubna Slavnost Zmrtvýchvstání Páně - vigilie	20:30 Za nově pokřtěné
Neděle 9. dubna Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	7:00 Za Karla, Ludmilu a Vladimíra Havlíčkovy, Vlastu a Ludvíka Řezníčkovy a Jana a Zdeňku Musilovy 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, rodinu Novotných, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy
Pondělí 10. dubna Velikonoční pondělí	8:30 Za P. Josefa Mokrého, rodiče, sourozence, živou i zemřelou přízeň a duše v očistci
Úterý 11. dubna Úterý velikonočního oktávu	18:00 Za Marii a Josefa Pojmonovy, sourozence, oboje rodiče a duše v očistci
Středa 12. dubna Středa velikonočního oktávu	18:00 Za Jaroslava Roseckého, živou i zemřelou rodinu Roseckých a Kolouchovu a duše v očistci
Čtvrtek 13. dubna Čtvrtek velikonočního oktávu	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání

Pátek 14. dubna Pátek velikonočního oktávu	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 15. dubna Sobota velikonočního oktávu	10:00 (DPS) Za živé i zemřelé obyvatele DPS a jejich blízké
Neděle 16. dubna 2. neděle velikonoční	7:00 Za Ludvíka Jandu, jeho rodiče, rodiče Wasserbauerovy a švagra Bohuslava 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Andrejku, živé a zemřelé rodu Slámů, Jarošů a Jelínků a za nemocné a trpící
Pondělí 17. dubna	18:00 Za školskou sestru sv. Františka Marii Amabilis Rázlovou
Úterý 18. dubna	18:00 Na poděkování za dožití životního jubilea a s prosbou o Boží požehnání do dalších let
Středa 19. dubna	18:00 Za Václava Kunce, manželku, sourozence a duše v očistci
Čtvrtek 20. dubna	18:00 Za Jiřího Pospíchala, Františka Březinu, 3 bratry, rodiče, rodiče Landovy a celou živou i zemřelou přízeň
Pátek 21. dubna	18:00 Za Marii a Jana Machovy a Bohuslava Bruknera
Sobota 22. dubna	7:30 Na poděkování za 45 let společného života a za celý rod Dočekalů a Zikmundů
Neděle 23. dubna 3. neděle velikonoční Titulární slavnost kostela v Nížkově (pout')	7:00 Za farnost 8:30 Za Jaroslava Dočekala, rodiče a rodinu Hanusovu 10:00 Za Jaroslava Chvátala, rodiče Františka a Marii, za Petra Krále, Miroslava Jelínka a duše v očistci

Pondělí 24. dubna	18:00 Za Vojtěcha a Jaroslava Baumruka a živou i zemřelou přízeň
Úterý 25. dubna Svátek sv. Marka, evangelisty	18:00 Na poděkování za 40 let společného života s prosbou o Boží požehnání a přimluvu Panny Marie pro celou rodinu
Středa 26. dubna	18:00 Za Františka Uttendorfského, oboje rodiče a duše v očistci
Čtvrtek 27. dubna	18:00 Za Milana Zvolánka a rodiče, rodiče Tonarovy, za duše v očistci a za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu a přízeň
Pátek 28. dubna	18:00 Za Jana a Antonii Laštovičkovy, zemřelé děti, snachy, zetě a celou přízeň
Sobota 29. dubna Památka sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve	7:30 Na dobrý úmysl
Neděle 30. dubna 4. neděle velikonoční	7:00 Za Jaroslava Wasserbauera, manželku Danu, bratra Jana s manželkou, celý rod a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rod Čepců a Musilů a duše v očistci

Změny vyhrazeny

Pro zasmání

Hádají se kluci, kdo z nich má lepšího strejdu. První se chlubí a říká: „Můj strýc je biskup, a když někam přijde, všichni mu říkají excelence.“ „To nic není,“ namítá druhý, „můj strýc je kardinál, a když někam přijde, všichni ho oslovují vaše eminence.“ „Hoši, to nic není,“ dodává třetí, „můj strýc je obyčejný kněz, a když vystoupí na kazatelnu a začne kázat, tak lidé říkají – Pane Bože!“

Modlitba

Nebeský otče,

děkuji Ti, že jsem si odpočinul a opět se probudil.

Je to tvůj dar.

To, co je mou povinností, chci dnes od rána do večera plnit tak,
jak to dělával tvůj Jednorozený Syn.

Všude, kam přišel, zanechal po sobě jen dobro.

Každého, s kým se setkám, mi posíláš do cesty,
abych v něm poznal svého bratra.

Ve všem, co udělám, co promluvím, ať se mi zjeví láska,
kterou Kristus všechny objímá.

Ať mám pro každého dobré slovo dřív, než se rozejdeme.

Ať mám cit pro druhé a myslím víc na ně než na sebe.

Prosím, ať se vždy ovládnou, ať ze mne není mrzout,
ať jednám laskavě a srdečně.

Ať ve mně zbude i jiskřička humoru, kterého je také zapotřebí.

Od Ducha svatého si vyprošuji tvou milost,
která by mi k tomu všemu pomáhala.

A ještě jedno: Dovol, abych prostřednictvím Panny Marie
přivedl každého alespoň o krůček blíž k tvému Synu.

Můj Bože, vše pro tebe, s tebou a v tobě.

Amen.

Tabulka lektorů v dubnu 2023

SO	1					
NE	2	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
<hr/>						
PO	3			Jindrová V.		
ÚT	4			Bártová J.		
ST	5			Laštovičková M.		
ČT	6			Chromá H.		
PÁ	7					
SO	8					

NE	9	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	10			Jindrová V.		
ÚT	11			Bártová J.		
ST	12			Holcmanová Z.		
ČT	13			Chromá H.		
PÁ	14					
SO	15					
NE	16	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	17			Jindrová V.		
ÚT	18			Bártová J.		
ST	19			Laštovičková M.		
ČT	20			Chromá H.		
PÁ	21					
SO	22					
NE	23	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
		1. čtení	10:00			
		2. čtení	10:00			
		přímluvy	10:00			
PO	24			Jindrová V.		
ÚT	25			Bártová J.		
ST	26			Holcmanová Z.		
ČT	27			Chromá H.		
PÁ	28					

SO	29					
NE	30	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	
		přímluvy	7:00	Brukner Jakob	8:30	Dočekalová M.

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Může nám utrpení pomoci přiblížit se k Bohu?

Každý někdy prožívá utrpení. Bůh ale nechtěl, abychom trpěli. Je důležité si uvědomit, že utrpení není žádným osobním trestem. Vstoupilo do světa tehdy, když Adam a Eva upadli do hříchu. Utrpení je nyní nevyhnutelnou součástí života. Ježíš se rozhodl trpět a zemřít za všechny lidi na kříži, aby nás zachránil od vítězství zla. Udělal to z lásky.

Proto Bůh neodstranil utrpení ze světa, ale sám ho nesl a udělal z něj prostředek našeho vykoupení. Ježíš věděl předem, že bude odmítnut a zabit (Mt 16,21; Mk 8,31). Přijal utrpení jako součást svého poslání na zemi. Skrze své utrpení a smrt nám otevřel cestu k věčnému životu v nebi. I v tom největším utrpení se můžeme těšit na jiný život: život bez utrpení v nebi! Když své utrpení spojíme s tím Ježíšovým, můžeme se sjednotit s jeho spásným posláním.

POROZUMĚT UTRPENÍ

Ježíš trpěl a zemřel na kříži z lásky. Skrze přemýšlení o jeho utrpení můžeme hlouběji porozumět své vlastní bolesti. Podle papeže Benedikta XVI. *„tímto způsobem zcela zřetelně dal smysl našemu utrpení, smysl, který mnozí muži i ženy všech dob pochopili, přijali, a tak zakusili hluboký klid i v hořkosti tvrdých fyzických i duchovních zkoušek“* (ANDĚL PÁNĚ, 1. 2. 2009). I když je nakonec příčinou utrpení vždy zlo, může být i tak pořád cestou, jak přilnout blíž k Bohu. Tak může ze zla vzejít něco dobrého. Musíme se snažit bolesti a utrpení vyhábat, především tomu, aby trpěli druzí. I tak vždycky hodně bolesti zůstane. Můžeme své utrpení nabídnout (věnovat) Bohu se slovy sv. Pavla: *„Na mém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět (do plné míry)*

Kristových útrap; (má z toho prospěch) jeho tělo, to je církev“ (Kol 1,24). Naše utrpení tak může mít význam spolu s Ježíšovým utrpením na kříži. Naštěstí Bůh slíbil, že nebudeme zkoušeni za hranice toho, co jsme schopni zvládnout, a že nám dá sílu (1 Kor 10,13). Proto sv. Pavel řekl: „*Všechno mohu v tom, který mi dává sílu“* (Fp 4,13).

KDO BYLA SV. TEREZIE Z LISIEUX?

Mladá francouzská řeholnice Terezie z Lisieux (†1897) během svého krátkého života silně trpěla. Ve věku 23 let onemocněla tuberkulózou. Tato nemoc postupně zničila její plíce a nedala se v té době nijak léčit. Terezie se však dívala za tuto bolest a hledala ve svém utrpení smysl. Našla ho v Ježíšově kříži. To jí umožnilo trpět spolu s ním pro spásu světa. O svém utrpení spolu s Kristem napsala: „*Abych mohla trpět pokojně, stačí chtít pouze to, co chce Ježíš.*“ Terezie zemřela ve věku 24 let. Má svátek 1. října.

PROSIT O UTRPENÍ?

Můžeš jít dokonce o krok dál a prosit Boha, aby ti seslal utrpení, protože ho chceš nabídnout za svoji spásu a spásu druhých. Tato modlitba je v pořádku, protože Bůh nám dává pouze to, co je pro nás dobré. Tradice postu, odříkání a dalších druhů sebezapření může být také nahlížena v tomto světle. Co se týká praktik některých křesťanů, kteří si dobrovolně fyzicky ubližují, aby sdíleli Ježíšovo utrpení, musíme být velmi obezřetní. I když to někteří svatí dělali, mohli bychom argumentovat, že ve světě je i tak dost utrpení. Sv. Terezie z Lisieux dávala před fyzickým pokáním přednost pokořování se skrze skutky lásky. Ve vyhledávání fyzického utrpení se skrývá nebezpečí, že bychom mohli být pyšní na svou schopnost ho vydržet. A to je přesně ten hřích, kvůli kterému musel Ježíš umřít na kříži!

NADĚJE

Utrpení je zkouška – někdy velmi těžká –, které jsme všichni občas vystaveni (SALVIFICI DOLORIS, 23). Jelikož však Ježíš vstal z mrtvých, nemají smrt ani utrpení poslední slovo; tváří v tvář svému utrpení se proto můžeme těšit na své zmrtvýchvstání. A to obzvlášť

tehdy, když své utrpení nabídneme Bohu. Těšíme se na radost věčného života ne proto, že si ji zasloužíme, pro naše vlastní skutky, ale kvůli tomu, co vykonal Ježíš. Sv. Pavel řekl: „*Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc*“ (2 KOR 12,9).

Ježíšovo utrpení z lásky ke každému z nás je naší záchranou. Naše utrpení získává smysl, když ho s Ježíšem nabídneme Bohu.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno

Proč brát batolata na mši svatou

Milí farníci, nedávno jsem četla zajímavý článek v KT od MUDr. Hany Imlaufové psychologičky, která působí v pedagogicko-psychologické poradně v Praze. Píše následující: "Na první pohled se může zdát, že malé děti z bohoslužeb moc nemají, a ještě představují rušivý element. Ale i první měsíce života jsou pro jejich víru důležité. Pokud rodiče chodí do kostela na bohoslužby, je zcela přirozené, že svému dítěti chtějí ukazovat tento duchovní rozměr života. Dítě si tak od mala zvyká na prostředí kostela, které zpočátku sice moc nevnímá, ale v batolecím věku si ho už zapamatovává a učí se v něm určitému způsobu chování. I když to může vypadat, že dítě mnohemu v kostele ještě nerozumí, patří tam. Pokud nebudeme slavit eucharistii s dětmi, za pár let ji nebude slavit nikdo. Jak bude dítě bohoslužbu vnímat, závisí do jisté míry na vynalézavosti rodičů. Zpočátku budou mít pro dítě při mši jakési záchytné body, které upoutají jeho pozornost. Za dobré považují, aby se rodiče střídali v tom, kdo se dítěti bude věnovat. Na kázání může ten, který má v tu neděli službu s dítětem, odejít, aby kněz nebyl rušen a ono se mohlo před kostelem proběhnout. Pak už je bohoslužba oběti, kde těch momentů k upoutání pozornosti je více, jakýmsi vrcholem je to, že si jde dítě s rodičem pro křížek. Rodičům mohou být pomoci pro zklidnění ratolesti také dětské knihy, naopak dávat dítěti jídlo je při bohoslužbě nevhodné.

Nikdo samozřejmě nemůže od dětí očekávat, že budou spořádaně sedět a ani nedutat. I přesto je na místě učit je dodržovat jisté meze – šeptá se tu, nekřičí, neběhá. Kostel je přece jen místem modlitby a ztišení. V posledních letech bohužel přibývá rodičů, kteří nedávají svým dětem hranice, a to mnohdy vidíme i v kostele. Děti by se proto měly volně pohybovat vzadu v kostele, nikoliv před oltářem, kde na sebe upoutávají pozornost. Musíme se radovat z každé mladé rodiny, která do kostela chodí. Musíme mít však na paměti, že návštěva kostela je jen jednou ze součástí náboženské výchovy. Už od narození má dítě z postojů a jednání svých rodičů zakoušet, že se vztahují k živému Bohu. Pokud to bude vnímat, postupně se bude připojovat do modliteb, učit se křesťanské písni, poznávat Boží řád v přírodě. Základem dobré náboženské výchovy je učit dítě žasnout. A to malé děti umí mnohem lépe než my dospělí.

S úctou a přáním milostiplných Velikonoc
Vlasta Jindrová

<https://www.katyd.cz/clanky/prilohy/proc-brat-batolata-na-msi-svatou.html>

Desatero – preambule

Desatero

Milí čtenáři Farního listu. Začátkem dubna 2023 nám bude končit postní doba a poté budeme slavit Velikonoce. Napadlo mne, že právě na konci postní doby je možná ideální chvíle pro to, začít na pokračování malý komentář k Desateru. Protože v Bibli není Desatero číslováno a různé náboženské tradice ho dělí do deseti přikázání různým způsobem, budu se držet rozdělení katolického.

„Preambule“

Nevím, jak to mají v jiných křesťanských církvích, ale když chcete nachytat na hruškách katolíka, zeptejte se ho, jak v Bibli zní první věty Desatera. A jak zní?

„Bůh vyhlásil všechna tato slova: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.““

Tenhle úvod má svoji důležitost.

Za prvé se nám tu říká, že Desatero není lidský výmysl. Zároveň platí, že jakkoliv *některé* jeho body najdeme i v některých jiných náboženstvích, dokonce i v přesvědčení některých známých agnostiků či ateistů, tak rozhodně nemůžeme tvrdit, že by Desatero jako celek bylo nějak všeobecně celosvětově sdíleno a přijímáno. To neplatí ani teoreticky na úrovni slovních či písemných proklamací. Natož potom, že by bylo přijímáno s nadšením a do důsledků. To už vůbec.

O lidské svobodě

Za druhé. Mnoho lidí vnímá Desatero jako něco, co člověka omezuje v jeho svobodě a seberealizaci. Takové chápání je ovšem obrovský omyl. Úvod Desatera nám přece jasně říká, že *Bůh je ten, kdo člověka osvobozuje*. Vysvobodil přece Izraelity z egyptského otroctví!!!

Egypt byl v druhém tisíciletí před Kristem supervelmocí a zároveň široko daleko nejcivilizovanější zemí. V této na tu dobu velmi civilizované a technicky vyspělé zemi ovšem žila velmi utlačovaná a šikanovaná menšina – izraelité.

Civilizační nebo chcete-li technický pokrok nebo vojenskou sílu tedy rozhodně nelze považovat za záruku něčí svobody. Naopak technika může být použita proti člověku a jeho svobodě. Viděli jsme to v minulém století a vidíme to na různých místech světa i dnes. Podle úvodu Desatera garantuje lidskou svobodu *sám Hospodin*. Naštěstí, protože kdybychom se ohledně své svobody měli spoléhat jenom sami na sebe, to bychom dopadli.

Bůh garantuje naši svobodu. Právě proto nám daroval příkazy Desatera, které slouží *k ochraně vnitřní svobody člověka*. Naši vnitřní svobodu nám nebere člověk. Naši vnitřní svobodu nám berou, byť většinou po kouscích, naše vlastní zlé skutky – hříchy. A protože nás Bůh stvořil svobodné, tak se pochopitelně snaží naši svobodu chránit.

Proto nám k ochraně naší vnitřní svobody daroval Desatero a další přikázání. A proto nám hříchy odpouští, když jich litujeme.

Víra začíná osobním vztahem k Bohu

Za třetí. „*Já* jsem Hospodin, *tvůj* Bůh.“ Já – ty znamená vztah. Křesťanská (ba ani židovská) víra *nespočívá především* na dodržování pravidel, byť sebelepších – Desatera ani dalších přikázání. Základem naší víry je *osobní vztah*, ve kterém Bůh jako první oslovuje člověka a člověk na toto oslovení odpovídá. Začátkem křesťanského života je *osobní setkání s Ježíšem*.

Nejen přikázání, ale celá Bible pochopitelně potřebuje správný výklad, správné porozumění. Protože může snadno dojít ke špatnému výkladu a špatnému pochopení, třeba právě když někdo považuje přikázání za svazující omezení. A správný výklad si žádá *živý vztah vykladače s Bohem*. Bůh proto posílal v dějinách izraelskému národu proroky, aby podávali autentický výklad Písma a současně s tím, aby vyzývali k obrácení.

Jenomže farizeům a zákoníkům se „podařilo“ namísto prorockého výkladu Písma prosadit svůj výklad, který neustále zpříšňovali, který se kvůli tomu zpříšňování ani moc nedal dodržovat a ani příliš nepočítal se vztahem člověka k Bohu. Ježíš přišel odstranit tento velmi přísný a svazující zákonický výklad a *svým výkladem* lidem znovu *otevřel dveře k osobnímu vztahu s Bohem*. Jak Ježíš sám řekl, nepřišel Zákon, tedy i Desatero zrušit, ale *naplnit*. Teprve žije-li člověk svůj vztah s Ježíšem, dostávají přikázání ten nejlepší rámeček nebo chcete-li kontext.

No vidíte, a to jsem se původně s úvodem k Desateru chtěl vejít do patnácti řádků.

P. Zdeněk Sedlák

Z deníku venkovské faráře

Byl jsem požádán, abych do Farního listu napsal také něco k pousmání. Takže posuďte sami.

Příhoda lednová

Začátkem kalendářního roku mi k obvyklým povinnostem přibude pravidelně také služba koordinátora Tříkrálové sbírky. Letos ale navíc přibýly i záležitosti ohledně oprav krovů na farním kostele (konkrétně záležitosti ohledně vyřizování stavebního povolení a žádosti o dotaci).

S vyplněnou žádostí o dotaci k nám na faru jednoho dne okolo poledne kvůli mému podpisu přijel náš „dosluhující“ vikariátní stavební technik pan David Hlavinka a vzal s sebou i nastupujícího vikariátního stavebního technika pana Jana Maška. Shodou okolností jsem ten den již komunikoval kvůli opravám dvou našich rybníků. Takže když jsem žádost o dotaci podepsal, nedalo mi to, abych trochu nezamachroval a neřekl: „To je dnes třetí naše stavba, ke které něco zařizují...“. A pan Hlavinka mi samozřejmě skočil na špek a zeptal se: „A které jsou ty dvě další?“ Odpověděl jsem: „Naše dva rybníky.“

Nevím, zda se to zdá úsměvné vám, ale já se přiznám, že jsem si tu chvíli s lehkým úsměvem vychutnal. A ještě na vysvětlenou: vikariátní stavební technici mají v popisu práce pomáhat farnostem s pozemními stavbami (sem spadají kostely, fary, kostnice apod.), zatímco pomoc farnostem s vodními díly (mezi která patří i rybníky) má na starosti Ing. Ladislav Bis z Diecézních lesů Hradec Králové, s.r.o.

Jednou z řady věcí, které v oblasti nemovitostí nevím a možná se budu muset zeptat, je to, zda máme u nás v diecézi nějakého specialistu na boj s krtky. Poněvadž na našem farním dvoře zatím krtek nad farářem vede tak asi v poměru 25:2.

Příhoda březnová

Ke službě nízkovského faráře patří také vybírat ve farním kostele džbán s přímluvami u oltáře Panny Marie a lístky s přímluvami pak následně spálit. Když jsem pár dnů před psaním tohoto článku vzal

z fary tašku a chtěl jsem do ní v kostele vysypat přímluvy, nejprve mi do tašky a na lavici vyteklo asi deci až dvě vody a teprve pak se vysypaly do tašky mokré lístky s přímluvami. Na tomto příkladu názorně vidíte, že i pro život faráře platí zásada „furt ve střehu“.

Příhoda prázdninová

Asi před třemi lety o prázdninách jsem jednoho dne ráno otevíral dveře v našem farním kostele, aby kostel co nejlépe větral. Otevřu dveře v sakristii, a kdo tam na mne zvenku nekouká – veverka. Pak jsem šel otevřít dveře u hlavního vstupu u kostnice. Hádejte, kdo tam stál na schodech? Samozřejmě veverka. Když jsem pak odcházel bočním vchodem, kdopak se to na mne díval od kněžského hrobu? Opět veverka. Pomyslel jsem si: „To máme ale v Nížkově zbožné hlodavce!“

P. Zdeněk Sedlák

Poutní zájezd do Rokole

20. 5.2023 uskutečníme zájezd na Schönstattskou pouť do Rokole, která se koná u příležitosti 25. výročí putování svatyněk v Čechách. Odjezd z Nížkova v 6.00 hod.

Program pouti v Rokoli:

- 9.15 modlitba sv. růžence
- 10.00 mše svatá
- 13.00 přednáška manželů Mourových z Blanska o životě pana Pozzobona z Brazílie, který přes 30 let denně nosil svatýňku Auxiliar do rodin, škol, nemocnic, věznic, modlil se spolu s lidmi růžencem a jiné modlitby, a tak šířil mariánskou úctu a evangelizoval. Z jeho iniciativy vznikly i putovní svatýňky, které putují i v domácnostech Nížkova.
- 13.00 cesta manželů s komentářem její autorky Oliny Langrové
- 13.00 program pro děti v poutním domě (asi přijde kouzelník)
- 15.00 závěrečná pobožnost

- Odjezd z Rokole v 16.00 hodin.

V polední pauze bude k dispozici občerstvení v podobě buchet, kávy, čaje, později odpoledne možná i klobásy nebo teplé maso.

Kávu a drobné občerstvení bude prodávat i schönstattská mládež, která použije výtěžek z prodeje jako příspěvek na cestu do Lisabonu na světové setkání mládeže.

Cena za dopravu:

- dospělí 350 Kč
- děti 250 Kč

Přihlašovat se můžete primárně na e-mailový kontakt rkf.nizkov@dihk.cz, nemáte-li možnost elektronického přihlašování, přihlaste se u pana faráře Zdeňka Sedláka do 30.dubna. Po tomto datu budou eventuální volná místa v autobuse nabídnuta zájemcům z okolních farností.

Za farní radu: Jana Vosmeková

Farní tábor hledá kuchařky

I v letošním roce se bude konat **Farní tábor na Fryšavě**, a to v termínu od **9. 7. – 15.7.** Nastává tedy otázka, kdo by se postaral o stravování a pomohl nám s vařením pro děti (ideální by byly dvě maminky).

Není to vůbec jednoduchá prosba, ale přesto doufáme a věříme, že by se našel někdo takový, kdo by do toho šel s námi a užil si kromě vaření i spoustu zábavy. Odměnou by mu byly usměvavé dětské tváře po najezení!

V případě zájmu se prosím ozvěte zde:

Tereza Bruknerová – tel.: 773 581 997,

email: terezabruknerova97@gmail.com

Moc děkujeme!

Tereza Bruknerová

Nové přírůstky ve farní knihovně

Marek Orko Vácha: Poslední země

Tahle kniha sice vyšla už před časem, ale za přečtení určitě stojí. Je o světadílu v mnoha ohledech jedinečném a výjimečném, o Antarktidě. O poslední zemi, která je ještě mnohem mocnější než

člověk. O poslední zemi, kde ještě provoz dne určuje počasí, a nikoliv naše jízdni řády. O poslední zemi, kde ještě člověk nevystřelil na člověka.

Fascinující a zároveň drsná příroda Antarktidy možná ještě více než horká poušť člověka vede k zamyšlení, přiznání vlastních limitů a pokoře a vlastně i ke statečnosti a prožívání Boží přítomnosti. Krásné fotografie a krásné citáty tvoří nedílnou součást knihy. Co může pro polárníka znamenat expedice do Antarktidy, ukazuje citát Ernesta Shackletona v úvodu: „Pronikli jsme pozlátkem vnějších věcí. Trpěli jsme, hladověli a triumfovali, plazili jsme se, a přece dotýkali slávy, vyrostli jsme ve velikosti celku. Viděli jsme Boha v jeho nádheře a slyšeli slova, která Příroda vypráví. Dosáhli jsme až na dno duše člověka.“

P. Zdeněk Sedlák

Víra a modlitba

VÍRA A MODLITBA

OBĚ JSOU NEVIDITELNÉ,

ALE DĚLAJÍ NEMOŽNÉ MOŽNÝM

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 22. dubna 2023

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 15 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi – šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Zdena Holcmanová, Vlasta Jindrová – redaktoři farního listu

Jaroslava Bártová – korektor farního listu
